

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28443

гр. София, 15.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

като разглежда докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110148550 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.78, ал.7 ГПК, вр. чл.27а ЗПП.

Образувано е по молба на, на основание чл. 189 НПК вр. с чл.78, ал.7 ГПК, вр. с чл.27а ЗПП, с искане в полза на бюро то да бъдат присъдени разноските за възнаграждението на адвокат, предоставил правна помощ в размер на 360 лв., а след влизане в сила на съдебния акт за присъждане на разноските на основание чл. 405, ал. 1 ГПК да бъде издаден изпълнителен лист за съответната сума.

С решение от 06.02.2023 г. по гр.д. № 48550/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав е признато за установено, че Б. П. С. дължи на „Топлофикация София“ ЕАД, на основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД,

сумата 553, 92 лв., представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 85, находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 520, вх. Г, ет. 2, аб. № 163819, за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 15.07.2022 г. до окончателното изплащане;

сумата 95, 39 лв., представляваща мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2019 г. – 29.06.2022 г.;

сумата 18, 33 лв., представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.02.2020 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 15.07.2022 г. до окончателното изплащане;

за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 21.07.2022 г. по ч.гр.д. № 38306/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав., като

Отхвърлен е искът за стойността на доставената топлинна енергия за сумата над 553, 92 лв. до 796, 68 лв. и за периода м.05.2018 г. – м.04.2019 г., искът за мораторна лихва върху нея за сумата над 95, 39 лв. до 137, 07 лв., и искът за мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение – в пълния

предявен размер от 2, 39 лв. за периода 31.03.2020 г. – 29.06.2022 г.

С определение от 21.10.2022 г. на ответницата Б. П. С. е предоставена правна помощ за изготвяне на отговор на искова молба и процесуално представителство по делото.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 7 ГПК, определените разноси за възнаграждението на представителя на ответника следва да бъдат понесени от ищеца, съразмерно с отхвърлената част от исковете (286, 83 лв.), като същите възлизат на сумата от 108, 18 лв.

В останалата част искането следва да бъде отхвърлено по следните съображения:

По реда на чл.23, ал.4 ЗПП е предоставена правна помощ на ответницата, за която е установено, че не разполага със средства за заплащане на възнаграждение за адвокат за процесуално представителство, но желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. Съгласно чл.2 ЗПП и чл.94 ГПК тази правна помощ, предоставена под формата на процесуално представителство, е безплатна – лицата, на които е предоставена правната помощ, не дължат възстановяване на изразходваните от държавата средства, освен в изрично предвидените случаи. За разлика от наказателното производство в гражданския процес страната, на която е предоставена правната помощ, следва да заплати определеното възнаграждение на назначения служебен защитник само в хипотезата на чл. 97 ГПК /при лишаване от предоставената правна помощ/, но не и в случай, че предявеният от нея иск бъде отхвърлен. Предвидената в чл.78, ал.7 ГПК отговорност касае само задължението за заплащане на разноските, направени от противната страна в спора, но не и разноските за предоставената правна помощ. Заплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на бюрото само когато претенцията на лицето, получило правната помощ, е уважена, като адресат на задължението е насрещната страна по спора, която е загубила делото. При предоставена правна помощ за процесуално представителство по граждански дела, когато изходът на производството е неблагоприятен за лицето, получило правната помощ, за последното не съществува задължение за възстановяване на направените разноси на Националното бюро за правна помощ. В този смисъл е и трайно установената практика на ВКС /определение № 671/11.12.2015 г. по ч. гр. д. № 5715/2015 г. на Трето ГО на ВКС; определение № 99/14.04.2016 г. по ч. гр. д. № 730/2016 г. на Първо ГО на ВКС; определение № 131/24.06.2016 г. по ч. гр. д. № 2020/2016 г. на Второ ГО на ВКС; определение № 136/27.06.2016 г. по ч. гр. д. № 2039/2016 г. на Второ ГО на ВКС, Определение № 238 от 27.10.2016 г. по гр. д. № 5920/2015 г. на Върховен касационен съд, 1-во гр. отделение и др.

По изложените съображения съдът намира, че в полза на НАЦИОНАЛНОТО БЮРО ЗА ПРАВНА ПОМОЩ следва да бъде присъдена сумата 108, 18 лв., а в останалата част искането следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА да заплати на, на основание чл.78, ал.7 ГПК, сумата **108, 18** лв., представляваща определено на адв. Р. М. възнаграждение за предоставена правна помощ на ответницата Б. П. С..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на по чл.78, ал.7 ГПК, направено с молба от 10.08.2023 г., за сумата над **108, 18** лв. до **360** лв.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____